

Halo! Pridobitniki!
najboljše Vaše investicije so oglašili v dnevniku

Mesečna naročnina
25 Din. za inozem-
stvo 35 Din. Ured-
ništvo: Ljubljana,
Gregorčičeva ul. 23.
Tel.: 2566, int. 3069

GLAS NARODA

Uprava: Gajeva 1.
Telefon 3855. - Ček,
račun: Ljubljana
št. 14.614. Oglasi po
ceniku. Pri večkrat-
nih objavah popust

Današnja številka vsebuje:

Podpis konkordata
Naše gospodarstvo — govo-
poslanca inž. Zupančiča v
Narodni skupščini
Izredni občni zbor maribor-
skih gasilcev
Peš na Oplenac in nazaj
Tour de France

Št. 85

Izhaja vsak dan

V Ljubljani v četrtek, dne 25. julija 1935

Rokopisov ne vračamo

Leto I

Konkordat bo podpisan danes

Lep sprejem ministra dr. Auerja v Rimu — Podpis konkordata bo izvršen po strogem ceremonijelu

RIM, 24. julija. Svoči ob 20.20 je prispel v Rim jugoslovanski minister pravde doktor Ljudevit Auer. Z njim so se pripeljali njegova gospa, njegova hči, šef kabineta Zmajević in uradnik zunanjega ministrstva Pogačnik. Dr. Auer je prispel v Rim z nalogo, da podpiše novi jugoslovanski konkordat z Vatikanom. Na postaji sta po-

leg drugih sprejela jugoslovanskega ministra ekselencija msgr. Joseph Picardo, ni-kejski nadškof in državni podtajnik ter pomočnik kardinala Pacellija kot njegov zastopnik in msgr. Giulio Barbeta, vati-kanski strokovnjak za jugoslovanske posle pri vati-kanskem tajništvu za zunanje zadeve.

Dalje so bili na kolodvoru prisotni jugo-slovanski poslanik pri Vatikanu Jevrem Simić, svetnik poslaništva pri Vatikanu msgr. Nikola Muskatek, minister, odprav-nik poslov jugoslovanskega poslaništva pri Kvirinalu Kasidolac, vojni ataše podpol-kovnik Milenković s svojim pomočnikom majorjem Dragičevićem ter osebje naših poslaništev pri Vatikanu in Kvirinalu. Sprejema pravosodnega ministra so se udeležili tudi rektor jugoslovanskega za-voda sv. Jeronima msgr. dr. Juraj Madje-rac, gg. Jovanović in Zajkić, iz centralne-ga presbiterija ter več članov jugoslovanske kolonije v Rimu, novinarji, med njimi tudi rimski poročevalec agencije Havas, mno-goštevilni fotografi itd.

Minister je pozdravil vse, ki so se zbrali na peronu in je nato stopil v mali salon dvorske čakalnice. Spremljal ga je msgr. Picardo, ki mu je v čakalnici še enkrat zaželel dobrodošlico in mu izrazil svoje zadovoljstvo, ker je prišel v Rim. Msgr. Pi-cardu so bili v čakalnici predstavljeni čla-ni dr. Auerjevega spremstva in jugoslo-vanski novinarji, med njimi poročevalec zagrebških »Novosti« in dr. Ahčin kot po-ročevalec »Slovenca«.

Minister dr. Auer se je nato odpeljal v jugoslovansko poslaništvo pri Vatikanu. Dokler se bo mudil v Rimu bo s svojo so-progo in hčerjo gost poslanika g. Simića. Njegovo ostalo spremstvo in novinarji pa so se nastanili v hotelu »Park«.

Zvečer je priredil naš jugoslovanski po-slanik pri Vatikanu intimno večerjo na čast ministra Auerja in njegove soproge. Danes dopoldne bo jugoslovanski mini-ster pravde in čuvar državnega pečata uradno posetil vati-kanskega generalnega tajnika kardinala Pacellija in njegovega po-močnika msgr. Picarda. Opoldne bodo pri-redili ministru dr. Auerju na čast kosilo, na katero so pozvani tudi jugoslovanski novinarji. V četrtek bo Nj. sv. papež Pij XI. sprejel jugoslovanskega pravosodnega mi-nistra in bržkone bo tudi ob tej priliki po-dpisan novi konkordat. Svečano parafiranje se bo izvršilo v rezidenci kardinala Pacel-lijia in mu bodo prisostvovali razen njega msgr. Picardo in msgr. Barbeta, jugoslo-vanski poslanik Jevrem Simić, in svetnik poslaništva msgr. Muskatek.

Takej po podpisu novega konkordata bo eminenca kardinal Pacelli v prisotnosti ministra dr. Auerja sprejel zastopnike ju-goslovanskega tiska. Opoldne bo svečano kosilo na čast ministra dr. Auerja, ki ga priredi rektor zavoda sv. Jeronima msgr. Madjerac. Zvečer pa bo v jugoslovanskem poslaništvu pri Vatikanu slavnostna ve-čerja v čast državnega tajnika kardinala

Pacellija in ministra dr. Auerja ter vseh onih vati-kanskih osebnosti, ki so si pridob-ile zasluge za sklenitev konkordata. V petek 26. t. m. bo svečano kosilo za šefe tujih misij, akreditiranih pri sv. stolici. Istega dne zvečer pa sprejem jugoslovan-ske kolonije v Rimu, katere člani bodo ob tej priliki predstavljeni min. dr. Auerju.

Nj. svetost papež Pij XI.

Minister za pravosodje dr. Ljudevit Auer

Nj. Vel. kralj Peter II.

Gen. tajnik Vatikana kardinal Pacelli

Včerajšnji obiski ministra dr. Auerja

RIM, 24. jul. Ob 11. uri je g. dr. Auer odšel prvič v Vatikan, da uradno obišče eminenco kardinala Pacellija, državnega tajnika svetega očeta papeža. Z g. dr. Auerjem je bil g. Simić, naš poslanik pri Vatikanu. Ob tej priliki sta državni tajnik kardinal Pacelli in jugoslovan-ski pravosodni minister g. dr. Auer dokončno določila uro prvega jutrišnjega sestanka, na katerem bo podpisan nov konkordat med Jugo-slavijo in sv. Stolico.

Razgovor med kardinalom g. Pacellijem in pravosodnim ministrom g. dr. Auerjem je bil izredno prirčen. Konkordat bo podpisan jutri v četrtek ob 11.30 po strogem ceremonijelu, ki ga zadnja desetletja izvajajo v Vatikanu pri takih prilikah.

Takoj po podpisu bo sveti oče papež sprejel v posebni avdijenci najprvo g. dr. Auerja sa-mega, na kar bo sveti oče papež dovolil avdi-

jenco za spremstvo jugoslovanskega pravosod-nega ministra in za jugoslovanske novinarje, ki jih bo nato sprejel kardinal g. Pacelli.

V Vatikanu se je g. dr. Auer vnovič sestal z msgr. Pizzardom, podtajnikom sv. Stolice. Tudi ta sestanek je bil izredno prirčen in prijateljski.

Danes opoldne je ga. ministra dr. Auerja sprejela v jugoslovanskem poslaništvu v Vati-kanu v ulici Piemonta zelo razkošen buket cvetja iz vati-kanskih vrtov, ki ga ji je poslal državni tajnik sv. Stolice. Naglašja se, da je to izredno znamenje pozornosti napram gospe dr. Auerjevi, pozornost, ki je izredno redka v analih vati-kanskega ceremonijala, ker v zad-njih 10 letih ne vedo, da bi jo bili podobno iz-kazali kaki drugi dami.

Tekom popoldneva je bil svetnik našega po-

slaništva pri Vatikanu msgr. Moscatelo v držav-nem tajništvu sv. Stolice, kjer je imel daljšo konferenco z msgr. Pizzardom. Še enkrat sta oba podrobno določila okolnosti jutrišnjega po-dpisa konkordata med Jugoslavijo in sv. Stolico in sprejem g. dr. Auerja pri sv. očetu papežu.

Današnji rimski listi priobčujejo poročila o včerajšnjem sprejemu g. dr. Auerja in objav-ljaj slike.

Danes popoldne bo gosp. dr. Auer s svojim spremstvom in z jugoslovanskimi novinarji obi-skal cerkev sv. Petra. Pojasnila bo dajal msgr. Moscatelo z osebnostni iz vati-kanskih krogov in servica za varstvo s-t-rin. Ker delajo pravkar v cerkvi sv. Petra popravila, bodo jugoslovan-skega pravosodnega ministra seznanili, pri tej priliki tudi z modernimi tehničnimi sredstvi za ohranitev in varstvo arhitektonskih starin. Ta obisk ni uradnega značaja.

Vreme

v naši državi dne 24. 7. 1935.

K r a j	Baro-meter	Temperatura		Pada-vine v m/m
		najnižja	najvišja	
Ljubljana	767.3	12	25	—
Maribor	766.1	9	23	—
Zagreb	766.4	13	24	—
Beograd	764.1	12	22	—
Sarajevo	767.0	11	21	—
Skopje	763.2	12	25	—
Split	763.8	20	27	—
Kotor	762.5	23	31	—
Rab	761.3	18	24	—

Najvišje temperature veljajo, razen Ljub-ljane, za prejšnji dan.

Vremenska napoved

NOVI SAD, 24. julija. Pretežno jasno, ozračje postaja topleje. Sonce vzhaja ob 4.14 in zahaja ob 19.14.

DUNAJ, 24. julija. Pretežno jasno, ozračje po-staja toplejše.

Borzna poročila

Curij, 24. julija. Beograd 7. Pariz 20.285. London 15.225. Newyork 306.875. Bruselj 51.725. Milan 24.50. Madrid 42.025. Amsterdam 206.85. Berlin 123. Dunaj 58.35. Stockholm 78.50. Oslo 76.50. Kopenhagen 67.95. Praga 12.70. Varšava 57.80. Atene 2.925. Carigrad 2.4675. Bukarešta 2.50. Helsingfors 6.72. Buenos Aires 0.815.

Devize

Ljubljana, 24. julija (S primo Nar. banke). Amsterdam 2943.88—2958.48. Berlin 1749.20—1763.08. Bruselj 734.90—739.96. Curij 1424.22—1431.29. London 215.98—218.03. Newyork 4324.30—4360.62. Pariz 288.53—289.97. Praga 180.61—181.72. Trst 348.24—351.80

Še vedno ni miru v Belfastu

BELFAST, 24. julija. AA. Položaj v Belfastu je še vedno zelo resen. V večjem spopadu je bil včeraj ranjen s strelom iz revolverja neki protestant. V južnem delu mesta je eksplodirala bomba, in je bil težko poškodovan štiriletni otrok. Varnostni organi so včeraj aretirali še okrog 10 oseb, tako da jih je sedaj zaradi po-slednjih nemirov v zaporih 131. Večina izmed njih se je ud-čila pustošenja in požiga sta-novanj svojih nasprotnikov.

Upor kmetov v Mehiki

MEXICO, 24. julija. AA. V zvezni državi Ta-maulikas je izbruhnil kmečki upor. »El Diac poroča, da je okrog 6000 oboroženih kmetov ob-kolilo Ciudad Victorijo, glavno mesto zvezne države. Uporniki zahtevajo ostavko državnega guvernerja. Guverner pa je odredil, da se njego-va palača in vse ostale državne zgradbe za-barikadirajo. V Mehici pa prevladuje prepriča-nje, da bo centralna vlada odstavila guvernerja in imenovala v državi Tamaulikas komisarja, kakor se je to zgodilo v zvezni državi Tabasco zaradi fašističnega nasilja (Tudi Mehika ima svoje fašistične »rdeče srajce«, ki povzročajo stalne nemire v državi. Op. ur.)

Rezultati znižanja železniških tarif

BEOGRAD, 24. julija. b. Zadržuje po-niške tarife na državnih železnicah, ki jo je dal bivši železniški minister inž. Vajić pokazuje zadnji čas vedno boljše rezultate. V juniju so bili do-hodki skoraj že enaki lanskim dohodkom v ju-niju. V prvi polovici julija so se dohodki že po-polnoma izenačili z dohodki, ki so bili dose-ženi v istem času lanskega leta. Povprečno se vozi že 23 odstotkov več potnikov, kakor lansko leto v tem času.

Iz pozornosti do jugoslovanskega pravosod-nega ministra je rimska varnostna služba po-večala častno stržo pred našim poslaništvom v Vatikanu.

Današnje kosilo, ki ga je priredil naš posla-nik g. Simić v čast ge. in g. dr. Auerja in ju-goslovanskih novinarji, je poteklo v prirčenem in intimnem razpoloženju.

Jutri po avdijenci pri sv. očetu papežu bo pravosodni minister g. dr. Auer kosil pri rektorju zavoda sv. Jeronima msgr. Madjeru. Zve-čer bo svečana večerja, ki jo priredi poslanik g. Simić v čast kardinala g. Pacellija, vati-kanskih visokih dostojanstvenikov in jugoslovan-skega pravosodnega ministra.

Nocoj ob 9. uri priredi odpravnik poslov na-šega poslaništva pri Kvirinalu g. Kasidolac in-timno večerjo v hotelu Kvirinal v čast gospe in g. dr. Auerja.

Kitajska vljudnost v francoski prestolnici

V Parizu so ustanovili posebno ligo, ki ima namen osvežiti staro francosko vljudnost, ki je v povojnih letih precej trpela.

Ligi se je pred kratkim ponudil nepričakovani pomočnik, vendar za svoj trud ni žel zahvale, pač pa nasprotno. Kitajski diplomat Peičung, to je ime pomočnika, je prišel do spoznanja, da se francoska vljudnost nikakor ne more meriti s Kitajsko. Peičung je bil pred časom od svoje vlade poslan v Evropo, da bi v evropskih velemestih obiskal tamkajšnje Kitajce in tudi ostale prijatelje Kitajske, ter jih naprosil za subvencije, ki jih njegova domovina nujno potrebuje.

Peičung je storil vse, da bi svojo misijo dovršil s kar največjim uspehom. Svoje rojake je povsod dodobrega oskubil. V Parizu pa si je dmisil še nekaj posebnega. Aranžiral je posebne slavnostne predstave, katere donos naj bi bil namenjen nacionalnemu fondu. Za ta »matine« je hotel pridobiti slavne umetnike in umetnice, ki naj bi sodelovali gratis. Diplomati Eduard Heriot mu je dal med ostalim tudi posebno priporočilo za Cécil Sorel, vztrajno heroino francoske komedije, katere rdeča blondinasta lepota je znana v Parizu že približno 50 let.

Peičung je pri divi napravil obisk. Kmalu pa se je ves zaskrbljen vrnil k Heriotu in mu dejal: »Ta dama mora biti izredno jezna na vas!«

»Kaj? Cécil se huduje na me?« je vprašal Heriot presenečen. »Za to prav nič ne vem!«

»Da... dama mora biti zelo, zelo jezna! Ali me ne bi mogoče priporočili pri

kaki drugi umetnici? Ampak pri taki, ki ne zna boksati!«

»Boksati?« je vprašal Heriot ves zatrepan. »Kaj Cécil boksa?... Kaj pa se je sploh zgodilo?«

Peičung je pripovedoval: »Damo sem obiskal. Izročil sem ji vaše najiskrenejše pozdrave, potem pa sem jo obsul z vsemi vljudnostmi, kakor ženo mandarina. Ona pa je padla po meni in me prav pošteno zboksala. Boksanje razume namreč izvrstno!«

Heriot ni mogel razumeti vse te stvari. Telefonično je poklical umetnico, ki mu je pripovedovala: »Dragi prijatelj, torej je vendarle res? Mož je torej le pri-

šel po vašem nalogu? Imela sem ga za navadnega sleparja... in na žalost to ni! Bil je strahovito grob, obmetal me je z najnedostojnejšimi psovki. Razumljivo je, da sem izgubila nekoliko potrpljenja, in ker z navdušenjem boksam, sem grobjanu dala tudi okusiti malo porcije te umetnosti.

Peičung je bil popolnoma strf, ko mu je Heriot ponovil besedo dive. Čisto potefan je dejal... »To vendar ni res! Zadržal sem se zelo, zelo vljudno! Dami sem nanizal vse komplimente, ki jih premore moja domovina.«

»Ja, kaj ste ji pa vendar dejali?« je nestrpnost vprašal Heriot.

Najboljša v višinskem skoku

Elfrida Kann je pri poskusnih tekmah za olimpiado skočila 1'60 m in s tem potolka dosegla svetovni rekord

Vrhovni poveljnik angleške rezervne flote se je smrtno ponesrečil

»Dejal sem ji: Vi ste najbolj pametna ženska na svetu. Še ko ste breali v zibelki, ste bili bolj pametni, kakor vaša stara mama! Vaša visoka starost mi je istočasno najboljše jamstvo vašega velikega talenta! Vi me spominjate na Nohaua, na prvo ženo Budhe, ki je dočakala starost 150 let.«

Brez besed je poslušal Heriot pripoved kitajskega diplomata, nato pa je izbruhnil v krčevit smeh. Spomnil se je, da kitajska vljudnost zapoveduje, da nagovorjeni osebi najbolj laskamo s tem, da ji njeno starost povišamo.

Peičung ni imel pojma, da vlada v Evropi ravno nasprotna zapoved.

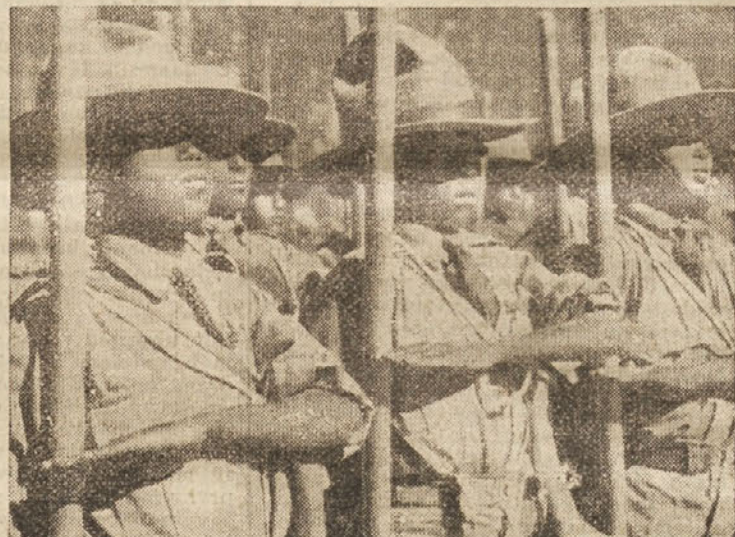
Heriot je telefoniral divi in tudi dosegel, da je umetnica Peičunga ponovno sprejela.

Sedaj pa je bil Kitajec bolj pameten in jo je nagovoril tako-le: »Spominjate me na ljubko cvetko, ki je ravno odprla svoje nežne liste jutranji svetlobi...«

Seveda je božanska diva vljudnemu Kitajcu verjela vsako besedo.

Nemško oboroževanje dobro napreduje
Skupina nemških tankov na vojaških manevrih.

Abesinski skavti
Tudi v Abesiniji imajo skavte. Na sliki vidimo oddelek, ki vežba s palicami.

Emil Vachek:

82

Kri ne kliče po maščevanju...

Toda odganjal je to kot nizkotno grešno misel. Odganjal je tudi iz sebičnih razlogov. Bal se je bojev, ki bi nastali v njem, če bi bila to resnica. Pri najmanjšem bi ga to zalotilo v nenaravnem položaju. Bilo je nekaj drugega, soditi tujega, skoraj abstraktnega storilca ali sovražnika. Zdaj je občutil do Astenburga sovraštvo tudi tam, kjer je držal z njim. Obregnul se je: »Toda morda ste imeli za to dobre razloge. To bi vam odpustil. Ampak kako ste mi mogli zamolčati, ko sem vam to omenil? To je bila vendar prevara.«

»Motite s etudi v razlogih«, je mrmral Bernard. »Razlogi, ki so me k temu dovedli, niso bili dobri. Nisem storil tega iz sočutja do Letza. Spominjam se, da mi je bilo, ko se je Letz pojavil, žal, da me niso v vojni ubili. Moral sem prepričati, da ne bi vi govorili z njim, in nisem si znal drugače pomagati.«

»Toda zakaj vam je bilo toliko do tega?« je vprašal Danijel skoraj proti svoji volji.

Bernard je počasi dvignil glavo in pogledal Danijela v oči. Med njima je bila ozka miza, ki jo je delila nizka polica z raznimi spisi. Na vse to je sijalo sonce. Tam, kjer se je končavala ploskev mize, sta bili njuni glavi in sonce je osvetljevalo poteze na njih. V tej svetlobi niso bile njune oči več podobne valujoči neznanzi gladini, zakaj iz njih so gledala vprašanja in odgovori. Dolež Bernard ni določno vedel, da je res usmrtil njegove starše; zdaj pa je bil o tem prepričan. Srce se mu je grudilo, hkrati pa ga je nekaj sililo, da bi popravil vse to s kako lažjo. Ali pa da bi zbežal brez besede. Toda to je bilo že prepozno, v

žarkih Danijelovih oči se je oblikoval njegov križ. »Da«, je rekel, »uganili ste razlog popolnoma pravilno.«

Danijel se je obrnil, kakor da hoče naglo oditi. Toda hotel se je nehote izprehoditi. Prostor pa je bil tako tesen, da bi se moral pri tem dotakniti Bernarda. Tega se je tako bal, da je bil brez vse moči. Strel se je, sedel in se z rokami prijel za sence: »Poglejte«, je rekel po dolgem molčanju, »oba preživljava težak dan.« Njegov glas je bil skoraj proseč in miren. »Jaz sem vas začel ravno sumničiti zaradi dejanja, ki ga sploh niste zmožni.«

Bernard je vzdihnil. Tu se mu je ponujala še ena priložnost, da bi se izmuznil, in razumel je, da bi mu bil Danijel morda celo hvaležen, ako bi vztrajal pri laži. Toda hotelo se mu je mučno sladko, da bi se mu izpovedal. Rekel je: »Štefan, v kakšnih okolištinah je umrla vaša sestra?«

»Moja sestra?« je ponavljal za njim Danijel kakor stroj. Naglo je vstal in iztegnil roke k njemu: »Moja sestra?« je kriknil z močnim glasom. »Moj Bog, zakaj me vprašujete po tem?«

Bernard ni prenehal gledati Danijelu v oči. »Da, uganili ste«, je rekel hripavo, »prav zato vas vprašujem po tem. Vaša sestra je umrla v zavodu za umobolne?«

Danijel je nehote potrdil.

»Danijel, zakaj se ne imenujete Lukašik?« je vprašal Bernard nenadejano.

Danijel je poskočil. »Moja mati se je tako imenovala v drugem zakonu«, je rekel mrzlično.

»Zdaj se je razpršil poslednji dvom«, je votlo rekel Bernard. »Danijel, ali naj vam še povem, kdo je bil tisti, ki je dal usmrtiti vaše starše?«

Danijelov obraz je bil kakor obraz umirajočega. »N-ne«, je rekel, »zdaj vam tega ni treba več povedati.«

»Štefan«, je rekel Bernard proseče, »nočem vas prositi oduščenja. To vendar ni mogoče. Hočem vas samo prositi, da verjemite, da nisem storil tega iz nizkih nagibov. Verjel sem, da so bili vasi starši izdajci. In bil sem Nemeč, vojak... in šrapnel je ravno ubil blizu mene mladeniča, ki sem mu bil naklonjen. Zdelo se mi je, da se vaš brat tega veselil.«

Danijel je poslušal s povešeno glavo. Bernard je govoril dalje: »Bil sem tako prepričan o tem, da je šele počasi kilil v meni sum, ki je omajal to prepričanje. In zdaj sem blizu blaznosti. Toda rad bi vedel, ali je bilo to res tako zverinsko, kakor se javlja vam, ali nisem morda prenehal biti človek, ko sem to storil.«

Danijel je počasi dvignil glavo. Njegove oči so bile suhe in bolele so ga. »Zakaj ste prišli o tem vprašati mene?« je vprašal. »Ali vam ni že vnaprej nekaj reklo, kaj vam bom odgovoril? Kaj moram na to odgovoriti? Da, uganili ste, zame je to samo zverinsko in nobeno vaše pojasnilo ne izpremeni ničesar, niti ne zmanjša.«

»Glej, čemu se pravi jasna beseda«, je rekel Bernard hripavo. »Zdaj bi mi ostalo samo eno. Po načelu zob za zob. Da bi šel in z eno kroglo izmil, kar je povzročilo mojih deset. Toda vprašam vas, Štefan, še ena uganka je tu in rad bi jo razrešil z vašo pomočjo. Uganka od vseh najbolj nerazumljiva in zato najgroznejša. Ali ni doseglo vaše zaničevanje že take mere, da bi vam branilo, odgovoriti mi na vprašanje, ki bi ga vam rad dal?«

»Vprašajte!« ga je pozval Danijel.

»Uganka je v tem, Štefan — če vas smem še tako imenovati —, da sem bil ne le prej, temveč tudi potem človek, o katerem se ne bi pretiravalo, če bi se reklo, da je dostojen. Štefan, prej in potem sem enako čutil, ljubil, si prizadeval, gojil dobre in zatiral v sebi slabe nagone ter se radoval. To seveda že manj.«